SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 33, П'ЯТНИЦЯ, 17 СЕРПНЯ 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 33, FRIDAY, AUGUST 17, 2012 $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Україна здобула 20 медалей на Олімпіяді-2012

12 серпня в столиці Великої Британії після урочистої церемонії закриття XXX літніх Олімпійських ігор було спущено олімпійський прапор та погашено олімпійський вогонь. Ігри XXX Олімпіяди стали історією. Олімпійська команда України здобула у змаганнях 20 нагород (шість золотих, п'ять срібних і дев'ять бронзових) і посіла 14-те загальнокомандне місце серед 204 країн-учасниць. Найбільше золотих медалей (місця команд у висліді змагань визначаються

(Продовження на стор. 4)

Зустріч українських спортовців на летовищі в Борисполі. (Фото: НОК України)

США можуть застосувати санкції щодо України

ВАШІНҐТОН. – 1 серпня „Голос Америки" повідомив, що голова Гельсінкської комісії США Крістофер Смит підготував і подав на розгляд Конґресу проєкт резолюції, текст якого можна сприймати як серйозне попередження про можливі санкції щодо України – у зв'язку з очевидним загальмуванням демократичних процесів у цій країні.

Якщо резолюцію буде схвалено, то Конґрес США зможе офіційно вимагати від Президента України Віктора Януковича звільнення колишнього прем'єр-міністра Юлії Тимошенко та інших членів її уряду з ув'язнення.

Резолюція також закликає не видавати американських віз для тих українських державних чиновників та політиків, котрі причетні до антидемократичних дій.

Хоч резолюція, у випадку її схвалення, не мала б зобов'язуючого характеру, політичні експерти вважають її поважним сиґналом.

„На мою думку, санкції – це дуже реалістично. Це дуже тривожний сиґнал-попередження деяким українським чиновникам, що для них щось істотне зміниться, якщо вони продовжуватимуть діяти у тому ж дусі", – сказав 15 серпня в інтерв'ю для „Голосу Америки" експерт Інституту евро-атлантичного співробітництва Володимир Горбач. – Це також застереження проти розрахунку українських політиків, що Захід все пробачить, щоб не віддати Україну Росії. Цей розрахунок – хибний".

В. Горбач також припускає, що в Україні може дійти до „білоруського сценарію", який найбільше вигідний Москві, бо слабким, непопулярним ні у власній країні, ні за кордоном президентом буде Росії легше маніпулювати.

Якщо ж Україна й далі іґноруватиме критику з боку Заходу, то зовсім втратить економічну підтримку, й тоді їй залишаться тільки два шляхи – переговори з Росією або з Китаєм, й обидва ці шляхи тільки погіршать політичну й економічну українську ситуацію.

„У переговорах з Росією українському урядові доведеться поступатися своїми економічними позиціями. Якщо ж шукати порятунку в Китаю, то це теж дуже сумнівно, оскільки китайці вимагатимуть вільного доступу до українських ресурсів, зокрема до землі. Тому в обох випадках Україна програє", – сказав 15 серпня для „Голосу Америки" старший аналітик Міжнародного центру перспективних досліджень Ігор Шевляков.

Старший співробітник Гельсінкської комісії США Орест Дейчаківський з приводу можливих санкцій щодо України, як це сталося вже щодо авторитарного режиму в Білорусі, підкреслив для „Голосу Америки":

„Ми хочемо, щоб Україна дотримувалася своїх зобов'язань, які вона взяла на себе в

(Закінчення на стор. 8)

Шкідливий закон про мову набув чинности

КИЇВ. – Схвалений Верховною Радою 3 липня і підписаний Президентом Віктором Януковичем 8 серпня Закон „Про засади державної мовної політики" набув 10 серпня чинности – після опублікування того дня його тексту в офіційній парляментській газеті „Голос України".

Згідно з цим новим законом, його дія розповсюджується на 18 мов – російську, білоруську, болгарську, вірменську, гагаузьку, ідиш, кримсько-татарську, молдавську, німецьку, новогрецьку, польську, ромську (циганську), румунську, словацьку, угорську, русинську, караїмську і кримчацьку. В окремих випадках закон, за рішенням місцевої влади, може застосовуватися щодо мови, реґіональна мовна група якої складає менше 10 відс. населення відповідної території.

Закон передбачає, що реґіональна мова або мова меншин буде використовуватися на відповідній території в діяльності місцевих органів державної влади, в державних і приватних навчальних закладах, в усіх інших сферах суспільного життя. Документи вищих органів влади складатимуться українською мовою й офіційно публікуватимуться російською мовою та іншими реґіональними мовами.

Відповідно до закону, потреба громадян у мові навчання визначається в обов'язковому порядку заявами учнів або їхніх батьків при вступі до державних навчальних закладів. При цьому навчальні заклади мають право утворювати окремі кляси, в яких навчання провадитиметься іншою мовою, ніж у навчальному закладі в цілому, – при наявності достатньої кількости відповідних заяв про мову навчання.

Партія Реґіонів, котра від самого свого приходу до влади перетворює схід і південь України в російськомовну „Малоросію", негайно кинулася втілювати цей антиукраїнський закон в життя. Наприклад, 13 серпня Одеська міська рада на позачерговій сесії ухвалила рішення, згідно з яким російська мова дістала в місті статус реґіональної. На цьому засіданні міський голова Олексій Костусєв, один з давніх українофобів, запевнив, що для 89 відс. одеситів „комфортніше розмовляти, читати і спілкуватися російською мовою".

Тим часом одеська дійсність, всупереч україножерному наставленню влади і депутатів, свідчить про інше. Заступник начальника Управління освіти Одеської міської ради Вікторія Іщенко повідомила на прес-конференції 9 серпня, що 52 відс. батьків написали офіційні прохання, щоб їхніх дітей навчали державною мовою. Незважаючи на цей промовистий показник, влада міста збільшила кількість російськомовних кляс. Їх не буде лише в українській гімназії ч. 7, оскільки педагогічна рада цього навчального закладу відмовилася навчати дітей російською мовою.

Підписання В. Януковичем кричущо несправедливого закону викликало низку нових протестів в Україні. В Києві учасники протестів чіпляли на пам'ятники Ярославові Мудрому, Тарасові Шевченкові та Михайлові Грушевському написи „Голодую", „Встаю з могили" , „SOS" – на знак

(Закінчення на стор. 10)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Вимагають суду над П. Симоненком

КИЇВ. — Провідника Комуністичної партії України (КПУ) Петра Симоненка потрібно притягнути до кримінальної відповідальности за його ініціятиву щодо зміни державних символів України. Про це 12 серпня заявив голова Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв. На думку М. Джемілєва, заява П. Симоненка, – наруга над державними символами. „Згідно з українським законодавством, це злочин. Однак, українські правоохоронні органи не реаґують. Вони працюють лише на замовлення, коли „зверху" скажуть „фас", – сказав він. В Европі ніхто з політиків не може собі дозволити подібні висловлювання, навіть комуністи. „Це не перше подібне висловлювання провідника КПУ. Раніше П. Симоненко говорив і про кримських татар у фашистському дусі. Заявив, що їх справедливо депортували з Криму 1944 року, мовляв, вони зрадники. Таким чином порушив відповідну статтю кримінального кодексу. 18 травня ми звернулися до Парляментської асамблеї Ради Европи, щоб П. Симоненкові заборонили в'їзд в Европу. Він підтримує сталінські ідеї. Але покищо відповіді немає. „Прийняття резолюції – Це тривала процедура", – розповів голова Меджлісу. *(„Українська правда")*

Список опозиції міг бути кращий

КИЇВ. — Екс-губернатор Харківської области Арсен Аваков, який виїхав з України у вересні минулого року, 13 серпня визнав, що виборчий список опозиції міг бути кращий. „Так, список міг бути кращий. Як і усе в цьому житті. Один з його недоліків те, що в цьому списку немає Володимира Філенка, що в цьому списку немає Тараса Стецькова і ще декількох осіб, які, на мій погляд, могли б бути корисними", – сказав А. Аваков. Він додав, що не знає в цьому списку деяких нових осіб з інших партій, проте вірить в їхню порядність. Водночас А. Аваков відзначив, що вважає нинішній список більш якісним, ніж складений на попередні парляментські вибори: „Коли я побачив цей список, то я, по-перше, зрозумів – цей список кращий, ніж список, складений минулого разу, коли „Батьківщина" йшла на вибори". *(„Укрінформ")*

В. Янукович зустрівся з Р. Луґаром

СІМФЕРОПІЛЬ. — Президент України Віктор Янукович мав у Криму зустріч з сенатором Сполучених Штатів Америки від штату Індіяна Ричардом Луґаром. Про це 11 серпня повідомила прес-служба Президента. „Під час зустрічі сторони обговорили широкий спектр питань розвитку стратегічних українсько-американських взаємин", – сказано в повідомленні. Р. Луґар напередодні зустрівся з Міністром оборони Дмитром Саламатіним. Р. Луґар неодноразово підтримував Україну на шляху до наближення до НАТО. Також він неодноразово висловлювався з газових питань. Республіканець Р. Луґар не ввійде до нового Конґресу, оскільки він програв у передвиборах. *(„Українська правда")*

Н. Королевська подала списки до ЦВК

КИЇВ. — Партія Наталії Королевської „Україна – Вперед!" 8 серпня подала на реєстрацію до Центральної виборчої комісії (ЦВК) партійний виборчий список, а також список кандидатів у народні депутати за мажоритарними округами. „Ще кілька місяців тому ніхто не вірив, що політика може бути відкритою, що можна створити партію нового типу, привести в політику нових провідників, які будуть працювати на країну і для людей. Сьогодні це дійсність. Партія „Україна – Вперед!" є альтернативою старим політикам. І ми переможемо, щоб реалізувати нашу головну мету – забезпечити гідне життя кожному, дати можливість кожному реалізувати себе у своїй країні ", – заявив член політради партії Олексій Логвиненко. Зокрема до виборчого списку включені 150 кандидатів, серед яких немає старих політиків і представників фінансово-промислових груп. Крім того, представлені списки 109 кандидатів у депутати від партії у мажоритарних округах. *(„Кореспондент")*

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

Новий власник Суботова кличе до Росії

Левко Хмельковський

2 липня в Секретаріяті ООН в Ню-Йорку я мав розмову з Генеральним секретарем Національної ради козаків України Олександром Костюком, який приїхав до США з клопотанням про утворення при ООН Постійного представництва козацького народу.

О. Костюк похвалився, що став власником родового гнізда Богдана Хмельницького в Суботові біля Чигирина. У Києві О. Костюк очолює Благодійний фонд „Екологія та соціяльний захист" і є головою правління закритого акційного товариства „Універсам „Київ", а його дружина Світлана – директор цього товариства, яке зайняте роздрібною торгівлею з перевагою продовольчого асортименту, напоїв і тютюнових виробів.

Про нового суботівського дідича розповів у київській газеті „Нова січ" завідувач відділу охорони пам'яток Національного історико-культурного заповідника „Чигирин" Віктор Терновський: „Все почалося з 2002 року, коли заповіднику відвели у власність Богданове замчище. Там були людські садиби, які ми не могли викупити. Звісно, ніхто людей звідти силою переселяти не збирався. А сільська рада ухвалила рішення про надання цих ділянок у приватну власність. З порушеннями було видано багато дозволів на право землеволодіння, зокрема вдові Варварі Коваленко, яка продала ділянку київським прибульцям. Власниками земель, відрізаних від замчища, стали Світлана і Олександер Костюки".

„Коли Костюки купували цю ділянку, – говорить сільський голова Суботова Іван Гришко. – експерти земельного відділу оцінили її приблизно у 6,000 грн., а фахівці Служби охорони культурної спадщини Черкаської обласної адміністрації вивели тепер вартість у 6 млн. грн.".

„Я перед Костюком ледь не на колінах стояв, – скрушно каже генеральний директор Національного історико-культурного заповідника „Чигирин" Василь Полтавець. – При великому козацькому гурті просив: передайте ці землі заповідникові".

Придбавши маєток гетьмана, київський продавець горілки і тютюну назвався козацьким генералом.

Небезпечні наміри нового генерала стривожили отамана коша Українського Вільного Козацтва у США Юрія Дармограя, який в електронній пошті писав: „Генеральний секретар Національної ради козаків України Олександер Костюк разом з головою правління цієї ради Михайлом Ямненком розвивають тему створення в Україні „козацького народу України". Вони підписали Угоду про співпрацю з козацьким народом Росії. Мета такої дії – спричинити до того, щоб під час чергового перепису населення, який плянується здійснити в Україні найближчим часом, частина українців написала собі нову національність „козак". Цим буде зменшено кількість українців, що матиме передбачувані неґативні наслідки... Створивши „козацький народ України", вони хочуть об'єднати його з „козацьким народом Росії", мотивуючи це тим, що це єдиний етнічний народ (при цьому мова цього народу – російська, а культура – невідомо яка). Цей „народ" проживає на території різних держав, і тому, за їх плянами, потрібно приєднати території України, де проживає цей новий „народ", до Росії. Це чистої води сепаратизм і удар по українській державності. Вони хочуть зареєструвати новий „козацький народ України" в ООН. Пропоную узяти інтерв'ю в Олександра Костюка, щоб публічно викрити цей російський проєкт під назвою „Козацький народ України" і дати можливість працівникам ООН зрозуміти, що цей проєкт не має підтримки серед українських козаків в Україні і явно спрямований на підрив української державности".

Олександер Костюк вручає горілку Повноважному представникові Національної Ради козаків України в Росії Вадимові Мингалеву. Зліва – Михайло Ямненко.

На інтернет-сторінці цього „козацтва" опубліковані копії спільно ухвалених документів.

5 березня в Полтаві голова Національної ради козаків України, президент Міжнародної громадської організації „Міжнародна академія козацтва", академік, перший віце-президент Центру структурного розвитку „Кремлівська стратегія", генерал Михайло Ямненко і голова Національної ради козаків Росії Михайло Болдирев підписали „Меморандум про утворення спільної Національної ради козаків (без кордонів)". Саме у цьому документі (його складено російською мовою) визначено як одне з завдань формування Представництва козацького народу в ООН. Чомусь козаки не зауважили, що в ООН представлені не окремі народи, а держави, тому їхній намір відразу був неприйнятним.

Михайло Ямненко вручає посвідчення академіка Міжнародної академії козацтва Вікторові Януковичеві. (Світлини з сайту Національної ради козаків України)

В іншому документі – спільній декларації – визначено мету об'єднання – визнання урядами Росії і України козаків окремим народом незалежно від території їх проживання. (Свій меморандум козаки мали б адресувати не урядам, а законодавчим парляментам обох держав – прим. авт.) Козацький народ має відродитися на засадах „самоетноідентифікації, самоорганізації, самоуправління, самовлаштування і самодержавства (народовладдя) в місцях традиційного проживання в Україні через етнічні, територіяльні, національно-територіяльні громади, в межах законів Російської Федерації про місцеве самоуправління в національно-культурних автономіях в Росії".

Декларацію підписали (теж 5 березня), але вже в Києві, крім М. Ямненка і М. Болдирева, також член правління Національної ради козаків в Росії Павло Битко і О. Костюк – він вже гетьман Всеукраїнської громадської організації „Соборне гетьманське козацтво" і академік Міжнародної академії козацтва, генерал.

До меморандуму додано угоду про дружбу і співпрацю між російськими та українськими козаками (з закликом до козаків інших країн приєднатися до нової спілки). Угода передбачає об'єднання зусиль у створенні представництва козацького народу в ООН, обмін досвідом стратегії і тактики становлення козацького народу, багато іншого, і зокрема „пропаґанду загальної різнобічної культури козацького народу".

У Києві написано заклик національних рад козаків Росії та України до козаків усього світу об'єднати зусилля „в розробленні ідеології, тактики і стратегії відродження і становлення єдиного і неподільного козацького народу". В російському оригіналі йдеться про „єдиную і нєдєлімую" – знайоме російське гасло з часів

(Закінчення на стор. 21)

Львів очікує на хіротонію о. д-ра Бориса Ґудзяка

ЛЬВІВ. – Архиєрейська хіротонія ректора Українського Католицького Університету о. Бориса Ґудзяка відбудеться 26 серпня в Архикатедральному соборі св. Юра у Львові. Архиєрейську Літургію очолить Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Святослав (Шевчук).

Співсвятителями новопризначеного Апостольського Екзарха для українців-католиків у Франції, Швайцарії, Бельгії, Голяндії та Люксембурзі будуть Архиєпископ і Митрополит Львівський Ігор (Возьняк) та Апостольський Екзарх для українців-католиків у Великобританії Гліб (Лончина).

Цього ж дня, о 5-ій год. 30 хв. по обіді, відбудеться посвячення нового студентського Колеґіюму УКУ на вул. Стрийській, 29. Чин благословення Колеґіюму очолить Патріярх Святослав.

Нагадаємо: 21 липня прес-служба Апостольської Столиці повідомила, що Папа Бенедикт XVI прийняв зречення з уряду, яке подав Владика Михаїл Гринчишин, ЧНІ, Апостольський екзарх для українців греко-католиків у Франції. Його наступником Папа призначив о. д-ра Б. Ґудзяка, ректора УКУ, надаючи йому титулярний осідок Каркабії.

Владика-номінат Борис (Ґудзяк) стане 49-им єпископом Української Греко-Католицької Церкви. Це перша єпископська номінація, проголошена за час правління нового Глави УГКЦ Патріярха Святослава.

Програма заходів з нагоди архиєрейських свячень о. Б. Ґудзяка та посвячення студентського Колеґіюму УКУ включає також семінар Інституту релігії та суспільства УКУ під назвою „Для вас я єпископ, з вами я – християнин", молитовний хід зі свічками від університетської церкви до Колеґіюму, студентську ватру і дружню розмову молоді з Владикою-номінатом, мистецьку частину з участю симфонічної оркестри „INSO-Львів", виступ співака Тараса Чубая і гурту „Плач Єремії"

Прес-служба УКУ

Відбувся Всесвітній фестиваль українських кредитових спілок

Наталія Карпенкова

СТРИЙ, Львівська область. – З 7 по 22 липня відбувся Всесвітній фестиваль українських кредитових спілок, присвячений 20-річчю відродження фінансової кооперації в Україні, 20-ій річниці від створення кредитної спілки „Вигода" та з нагоди Міжнародного року кооперації, проголошеного ООН.

До Стрия приїхали письменники, видавці, художники, члени кредитних спілок з США, Канади, Німеччини, Литви, Киргизстану, з інших міст України.

Головний захід фестивалю тривав 18-21 липня. Протягом трьох днів відбулися виступи, обговорення та дискусії у пленарному режимі та у формі круглих столів у Трускавці, де були умови для проживання і харчування учасників та відповідні конференц-залі для нарад і засідань. Вечір 19 липня присвятили 20-літтю кредитової спілки „Вигода", на якому було представлено здобутки спілки, висловлені вітання від колег, відбулося взаємне обдарування.

21 липня учасники форуму організовано прибули до Стрия, де після ознайомлення з містом взяли участь у Книжковій толоці та переглянули виставку робіт пленеру художників, у якому брали участь 27 мистців, відвідали етнофестиваль „Стрийські потоки", який паралельно розпочався у селі Розгірче.

Книжкова толока – це дводенне спілкування літераторів та видавців з зацікавленими читачами. На сцені Народного дому тривали зустрічі з відомими авторами. В малій залі відбувалася програма для дітей.

Етнофестиваль „Стрийські потоки" протягом двох днів щедро супроводжував дощ, але це не зіпсувало позитивного настрою від заключного етапу свята серед мальовничої природи, в підніжжі Сколівських Бескидів.

Журі, очолюване Народною артисткою України Ніною Матвієнко, ретельно підходило до визначення переможців у кожній номінації. Вечірня програма після завершення конкурсу подарувала спілкування з українською співачкою Оксаною Мухою та автором-виконавцем Тарасом Чубаєм.

На великій сцені відбувся ґала-концерт переможців конкурсної програми етнофестивалю „Стрийські потоки" і концерт гостей фестивалю, зокрема фіналіста конкурсу „Голос країни" Назара Савка та співачки Ірини Федишин.

12-15 липня було проведено бардівський табір „Хто живий – у ряд ставай" – це окремий захід для шанувальників авторської пісні і виконавців пісень під гітару. Він проводився у формі наметового табору біля колишнього скельного монастиря на Стрийщині. Організував табір стрийський бардівський клюб „Галактіон" ім. Романа Купчинського. 15 липня в Народному домі Стрия відбувся концерт переможців та найкращих виконавців конкурсної програми.

14-19 липня було проведено відкриття туристичного маршруту „Горами нашої слави". Стартував маршрут з Стрия. Туристи здійснювали щоденні піші переходи від 10 до 18 кілометрів, а також на окремих ділянках – переїзди мікроавтобусом. Весь шестиденний похід проліг за маршрутом: Ясна гора – скелі Довбуша – урочище „Підцапове каміння", – бункер Дорошенка – Яворина – урочище „Табори" – Магура – гора Маківка – Тухля – Лопата – Ключ – Парашка – водоспад „Гуркало" – Кичера – Корчин. В процесі мандрівки відбувалися цікаві зустрічі та вечірні тематичні обговорення, при ватрі та зорях, в місцях ночівлі.

Учасники фестивалю кредитних спілок.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ю. Луценко обіцяє суд В. Януковичеві

КИЇВ. — Юрія Луценка та інших підсудних у справі стеження за причетними до отруєння колишнього Президента Віктора Ющенка позбавили права на захист, а звинувачення проти них не ґрунтується на фактах та свідченнях. З такою позицією на судових дебатах виступили 10 серпня екс-міністер Міністерства внутрішніх справ Ю. Луценко та його захисники. Ю. Луценко пообіцяв, що за його політичне переслідування на лаві підсудних опиняться невдовзі чинний Президент Віктор Янукович та прокурори, які звинувачують його у посадових злочинах. Зі свого боку, представники Генпрокуратури кажуть, що діють у межах закону. На доказ згадують про те, що Генеральний прокурор задоволений їхньою роботою. Ю. Луценко наголосив, що засудити людину за недоведеним звинуваченням можуть лише в країні, де керує мафія. Кінцеву промову Ю. Луценка зустріли оплесками. Після цього суддя Ганна Медушевська зробила перерву у засіданні для підготування вироку, який оголосять за тиждень. Захисники екс-міністра припускають, що суддя перепише висновок прокуратури. Однак, вони впевнені, що після цього виграють процес в останній інстанції – Европейському суді з прав людини. Страсбурзький суд уже визнав тримання Ю. Луценка під вартою незаконним, а процес – політично мотивованим. *(Радіо „Свобода")*

„Мовний" закон – не свято

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК. — Громадські активісти і представники української інтеліґенції зірвали святкування реґіоналами ухвалення закону „Про засади державної мовної політики", повідомив 11 серпня один з учасників акції, дніпродзержинський письменник та перекладач Сергій Злючий. Близько пів сотні представників місцевої інтеліґенції, громадських активістів, представників молодіжних націоналістичних організацій пікетували площу біля місцевого музею історії, де Партія Регіонів „добровільно-примусово" зібрала близько 200 працівників бюджетних установ, і супроводжували весь мітинґ реґіоналів вигуками „Ганьба!", „Одна мова, одна Батьківщина – це Україна!". Це „зіпсували реґіоналам святкову картинку", – сказав С. Злючий та додав, що акція націонал-патріотів відбувалась без попередньої заяви: супротивники „мовного" законопроєкту провели її стихійно. Правоохоронці не втручались. Позбавлена у майбутньому української мови Україна – це випалена земля. Після підписання цього закону все чіткіше усвідомлюється курс влади. Культурну інтеліґенцію, культурних діячів ця влада просто штовхає до радикалізму, штовхає до відкритого протесту, в тому числі вуличних дій. І в цьому – ознака нашого часу", – сказав С. Злючий. Опісля завершення святкування реґіоналами супротивники „мовного закону" залишились на площі і разом співали Гимн України. *(Радіо „Свобода")*

Українці в Криму вимагають свого

СИМФЕРОПІЛЬ. — Дев'ять громадських організацій Криму звернулися до голів Верховної Ради і Ради міністрів Автономної Республіки Крим (АРК) Володимира Константинова та Анатолія Могильова з закликом оголосити в автономії українську мову „нарівні з російською і кримськотатарською". Про це 13 серпня повідомив голова громадської організації „Український дім" Андрій Щекун. У зверненні також є прохання „передбачити у республіканському бюджеті АРК фонди на розвиток, поруч з іншими реґіональними мовами Криму, української мови, української культури та української освіти". Автори документу, серед яких є керівники всекримської і симферопольської „Просвіти", „Українського дому", республіканської філії Наукового товариства ім. Шевченка, Всекримського товариства „Україна-Світ" та інших, зазначають, що Крим має особливий конституційний статус автономії, а також – адміністративна одиниця, де етнічні українці перебувають у меншості. Минулого тижня голова Ради міністрів АРК А. Могильов заявив, що в АРК реґіональними можуть стати російська і кримськотатарська мови. За офіційними державними даними, українці в Криму складають понад 24 відс. усього населення автономної республіки, а громадяни, які визнали українську мову рідною, – понад 10 відс. *(„Українська правда")*

АМЕРИКА І СВІТ

М. Ромні вибрав П. Раєна

ВАШІНҐТОН. — Кандидат у президенти США від Республіканської партії Міт Ромні і кандидат у віце-президенти конґресмен зі штату Висконсин Пол Раєн 13 серпня вели кампанію у двох штатах, які можуть вирішити президентські вибори в листопаді цього року. М. Ромні веде кампанію у південному штаті Фльорида, П. Раєн – у середньо-західньому штаті Айова. 12 серпня вони виступали на зустрічах з виборцями у штаті Північна Каролайна, а опісля у рідному штаті П. Раєна – Висконсині. Обидва штати вважаються надзвичайно важливими у змаганні за Білий Дім. П. Раєн заявив прихильникам: „Ми можемо повернути країну на правильний шлях. Ми можемо повернути наших людей до праці. Ми можемо сплатити позики, щоб дати нашим дітям кращий рівень життя". Президент Барак Обама, виступаючи того ж дня у рамках заходів збирання фондів на виборчу кампанію, назвав П. Раєна „порядною людиною" і „сім'янином", який „чітко представляє пляни губернатора М. Ромні", –пляни, з якими Президент Б. Обама „в основі" не погоджується. *(„Голос Америки")*

Фестиваль міст-побратимів

ЧИКАҐО. — Започаткована Президентом Двайтом Айзенгавером ініціятива народної дипломатії виявилась важливою у міждержавних взаєминах. Зокрема у Чикаґо у 1960 році було створено Міжнародний комітет міст-побратимів. На сьогоднішній день, завдяки комітетові, культурне та економічне співробітництво з Чикаґо налагоджують 28 міст світу, серед яких є й Київ. „Комітет Києва" є одним з найактивніших. Його очолює ініціятивна Віра Іляшевська, організовуючи низку цікавих заходів під час щорічного фестивалю міст-побратимів. Цьогорічний, сьомий з черги, міжнародний фестиваль міст-побратимів Чикаго відбувся на центральній площі меґаполісу. Як і попередні, він істотно посприяв поширенню знань про культурні особливості різних народів світу та налагодженню дружніх стосунків між різними етнічними громадами. 21 рік тому саме українська громада Чикаго відіграла важливу ролю у створенні Комітету міст-побратимів – Чикаґо і Києва. З того часу налагоджено тісні зв'язки у сфері культури і освіти. Починаючи з цього року, робота Комітету міст-побратимів Чикаго акцентуватиметься на підприємництві та економічних взаєминах. Для цього Комітет має намір залучати до співпраці як американські, так і українські компанії. Комітет міст-побратимів сподівається на безхмарну економічну співпрацю міст і подальшу інтеґрацію України у міжнародну спільноту. *(„Голос Америки")*

Можливість леґалізуватися в Італії

РИМ. — Нелеґальні працівники в Італії, в тому числі і українські, що стали жертвами експлуатації, зможуть у разі звернення до влади дістати право на оформлення постійної посвідки на проживання за гуманітарними мотивами. В Італії набрав чинности закон, що передбачає більш жорсткі санкції щодо роботодавців, які приймають на роботу нелеґалів. Разом з тим закон встановлює нові санкції щодо самих емігрантів, які працюють в Італії без офіційного дозволу на роботу. Але роботодавцям, які вже використовують нелеґальну працю, уряд дає можливість самостійно виправити ситуацію, упорядкувати взаємини з своїми працівниками, оформивши для них дозвіл. Щоб уникнути штрафних санкцій, їм необхідно подати запит на леґалізацію свого працівника з 15 вересня по 15 жовтня. При цьому працівник має представити відповідні документи, які доводять, що він знаходиться в Італії як мінімум з 31 грудня 2011 року і на день 9 серпня 2012 року пропрацював у даного роботодавця не менше, ніж три місяці, і продовжує працювати на момент подання запиту. За даними міністра Андреа Рікарді, що відповідає за інтеґрацію, зараз в країні перебуває майже 150 тис. нелегальних працівників, які могли б скористатися новою постановою і оформити офіційний дозвіл на роботу. Італія є однією з основних країн для виїзду на заробітки українських громадян. *(„Укрінформ")*

Україна здобула...

(Продовження зі стор. 1)

за числом золотих нагород) здобули США – 46 (разом 104), Китай – 38 (разом 88) і Великобританія – 29 (разом 65).

В команді України олімпійськими чемпіонами стали Яна Шемякіна (фехтування), Яна Дементьєва, Анастасія Коженкова, Наталія Довгодько і Катерина Тарасенко (академічне веслування), Олексій Торохтій (важка атлетика), Юрій Чебан (веслування на каное), Олександер Усик (бокс), Василь Ломаченко (бокс).

Срібні нагороди здобули Інна Осипенко-Радомська (двічі з веслування на байдарках на 500 і 200 метрів), Олександер П'ятниця (легка атлетика, кидання спису), Денис Беринчик (бокс), Валерій Андрійцев (вільна боротьба).

Бронзові нагороди вибороли Олена Костевич (двічі – кульова стрільба з пневматичного і малокаліберного пістолетів), Юлія Каліна (важка атлетика), Ольга Харлан (фехтування), Ольга Саладуха (легка атлетика, потрійний стрибок), Ігор Радивілов (спортивна гімнастика, опорний стрибок), Олеся Повх, Христина Стуй, Марія Ремень, Єлизавета Бризгіна (легка атлетика, естафета 4x100 метрів), Тарас Шелестюк (бокс), Олександер Гвоздик (бокс).

Президент Міжнародного олімпійського комітету Жак Роґе і президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка під час Українського дня у Лондоні. (Фото: НОК України)

Водночас успіх команди визначається не лише числом медалей. Спортовці України посіли чільні місця у багатьох змаганнях, і це стало провіщенням успіху на наступній Олімпіяді, яка відбудеться 2016 року у Ріо-де-Жанейро.

Хроніка подій

■ 7 серпня. Завершила свої змагання з вітрильного спорту у клясі „Вітродошка" Ольга Маслівець, яка протягом усіх перегонів не випадала з десятки найкращих і утримувала першість у фіналі до останніх метрів. О. Маслівець посіла четверте місце.

■ 7 серпня. У фіналі дуетів з синхронного плавання українки Дарія Юшко і Ксенія Сидоренко посіли шосте місце. Вони покращили своє попереднє олімпійське досягнення, коли в Пекіні-2008 фінішували на восьмій позиції. Перемогли росіянки Наталія Іщенко і Світлана Ромашіна. Срібло здобули еспанки, бронзу – китаянки.

■ 7 серпня. Серед важкоатлетів найважчої вагової категорії (понад 105 кілограмів) Україну представляв Ігор Шимечко, який претендував на бронзову нагороду, але у вирішальному двобої його переміг росіянин Руслан Албегов. Золоту й срібну медалі здобули представники Ірану.

■ 7 серпня. В індивідуальних стрибках з триметрового трампліну серед чоловіків українець Ілля Кваша завершив свої виступи на восьмому місці.

■ 7 серпня. Після завершення боксерського двобою між Тарасом Шелестюком та Алексісом Вастіном (Франція) французька сторона подала протест (див. „Свободу" за 10 серпня). Бій закінчився унічию і лише після підрахунку додаткових оцінок судді прийняли рішення на користь українця. Французька команда вимагала перелічити удари та карні санкції під час поєдинку. Рішення суддів було визнано остаточним. 11 серпня Т. Шелестюк здобув бронзову медалю. Він поступився у півфіналі британцеві Фреді Евансеві.

■ 8 серпня. У нелегкому півфіналі з вільної боротьби Ірина Мерлені поступилась з рахунком 0:3 Марії Стадник з Азербайджану, а в сутичці за бронзову нагороду її перемогла американка Клариса Чан. І. Мерлені зустрічалась з К. Чан під час Олімпіяди у Пекіні і здолала її у поєдинку за бронзову нагороду з рахунком 5:0. Цього ж разу доля посміхнулась американці. І. Мерлені зізналась, що мріє народити третю дитину, тому йде з великого спорту.

■ 9 серпня. Олімпійська чемпіонка 2008 року з веслування на байдарці Інна Осипенко-Радомська здобула срібну нагороду на 500-метрівці. Данута Козак з Угорщини потужно промчала до фінішу, випередивши українську веслувальницю. Третьою фінішувала Бріджит Гартлі з Південно-Африканської Республіки.

■ 9 серпня. За олімпійською традицією у столиці відбувся День України, який відвідали президент Міжнародного олімпійського комітету Жак Роґе, керівники міжнародних федерацій. Президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка відзначив, що за всі роки наші спортовці здобули вже 613 медалей, і це далеко не межа. „Цього року Україна відзначатиме 60-річчя участи в Олімпійських іграх сучасности, нам є чим пишатись", – відзначив він.

■ 9 серпня. В олімпійському маратоні з плавання на 10 кілометрів Ольга Берсенєва припливла до фінішу сьомою. Українка, яка у 2010 році стала чемпіонкою Европи на 25-кілометровій дистанції, виступ на своїй третій Олімпіяді розпочала з 15-го місця після першого кола, постійно трималася в десятці найперших. На фініші вона боролася за шосту позицію, але француженка Офелія Аспор виявилася сильнішою.

■ 9 серпня. За бронзову нагороду в жіночій боротьбі у ваговій категорії до 55 кілограмів Тетяна Лазарєва змагалася з бронзовою призеркою пекінської Олімпіяди Жаклін Растьєро-Кастільо з Колюмбії. У напруженій боротьбі українка поступилась і посіла четверте місце.

■ 10 серпня. Аліна Максименко і Ганна Різатдінова після завершення кваліфікації індивідуальної першости з художньої гімнастики увійшли в число 10 найкращих ґрацій планети, що забезпечило їм місце в фіналі. У фінальних змаганнях А. Максименко посіла шосте місце, а Г. Різатдінова – десяте. Дві найвищі сходинки п'єдесталу пошани посілили росіянки Євгенія Канаєва та Дарія Дмитрієва, бронзовою призеркою стала Любов Чаркашина з Білорусі.

■ 10 серпня. Неймовірний фінал жіночої естафети 4x100 метрів подарували Олеся Повх, Христина Стуй, Марія Ремень та Єлизавета Бризгіна, які здобули бронзові медалі Олімпійських ігор і встановили новий рекорд України. Золото здобули представниці США, срібло – у дівчат з Ямайки.

■ 11 серпня. Бій боксерів Олександра Гвоздика проти Алібека Ніязімбетова з Казахстану у ваговій категорії до 81 кілограма завершився внічию, але судді віддали перемогу суперникові українця. О. Гвоздик став бронзовим призером Олімпіяди. Українська сторона подала протест, але Міжнародна асоціяція любительського боксу повідомила, що точки нараховані правильно, як і остаточне рішення суддів щодо переможця.

■ 11 серпня. Каноїст Юрій Чебан переміг у фінальному заїзді на дистанції 200 метрів, принісши в скарбничку збірної України четверту золоту нагороду. Срібло дісталося Євгенові Шукліну з Литви, а бронза – росіянинові Івановi Штилеві.

■ 11 серпня. У веслуванні на байдарці в найкоротшому спринті Інна Осипенко-Радомська фінішувала другою. Це вже друга срібна медаля української байдарочниці, здобута в Лондоні. Чемпіонкою стала новозеляндка Ліза Керінґтон, третьою фінішувала Наташа Душев-Янич з Угорщини.

■ 11 серпня. Зовсім близькою до бронзових нагород Олімпіяди була жіноча команда України в естафеті 4x400 метрів. Аліна Логвиненко, Ольга

(Закінчення на стор. 5)

Україна здобула......

(Закінчення зі стор. 4)

Земляк, Ганна Ярощук і Наталя Пигида показали найкращий результат у цьому сезоні і пропустили вперед лише команди США, Росії та Ямайки.

■ 11 серпня. У киданні списа Олександер П'ятниця показав другий результат – 84.51 метра. Українець поступився олімпійському чемпіонові Кешорнові Велкотові з Трінідаду і Тобаґо всього сімома сантиметрами. Бронзовим призером став Анті Руусканен з Фінляндії.

■ 11 серпня. У фінальному бою між боксерами Денисом Беринчиком та Іглесіасом Сотолонгою з Куби у ваговій категорії до 64 кілограма українець зробив все можливе, щоб помагатись за найвищу сходинку п'єдесталу. Після трьох равндів суддя зафіксував рахунок 22:15 на користь кубинця. Д. Беринчик приніс четверте срібло для України.

■ 12 серпня. В бою з срібним призером пекінської Олімпіяди Клементе Русо з Італії у ваговій категорії до 91 кілограма боксер Олександер Усик приніс Україні першу золоту нагороду з боксу на цих Іграх.

■ 12 серпня. На перших своїх Олімпійських іграх Валерій Андрійцев здобув срібну нагороду в олімпійському турнірі з вільної боротьби. У фінальній сутичці українець поступився бронзовому призерові останнього чемпіонату світу американцю Якобу Варнеру.

■ 12 серпня. У групових вправах з художньої гімнастики українські дівчата Олена Дмитраш, Євгенія Гомон, Вікторія Ленишин, Вікторія Мазур і Світлана Прокопова посіли п'яте місце. Олімпійськими чемпіонками стали росіянки, срібні нагороди здобули білоруски, бронзові – італійки.

■ 12 серпня. До титулів чемпіона Европи, світу та Олімпійських ігор Пекіна Василь Ломаченко додав чергову золоту нагороду і став найтитулованішим боксером України. *(НОК України)*

Синьо-жовті барви хмаросягу

НЮ-ЙОРК. – На честь Олімпійських ігор в Лондоні славний будинок в Ню-Йорку – Емпайр Стейт Білдінґ – 1 серпня увечорі була освітлена національними кольорами України – учасниці змагань. Про це повідомила управитель громадських зв'язків компанії „Емпайр Стейт Білдінґ" Ніколь Ґживач. На фото: хмаросяг у синьо-жовтих барвах.

УККА

Золотий медаліст з веслування Юрій Чебан.

Дві срібні медалі здобула веслувальниця Ірина Осипенко-Радомська.

Срібний медаліст з кидання списа Олександер П'ятниця.

Золотий медаліст з боксу Юрій Ломаченко.

Золотий медаліст з боксу Олександер Усик танцює гопака.

Бронзову медалю з естафети вибороли Олеся Повх, Христина Стуй, Марія Ремень, Єлизавета Бризгіна.

Срібний медаліст з боксу Денис Беринчик.

АМЕРИКА І СВІТ

Російський човен біля берегів США

ВАШІНҐТОН. — Російський атомний підводний човен (АПЧ), здатний нести на борту крилаті ракети великої дальности, протягом місяця знаходився непоміченим у Мексиканській затоці недалеко від узбережжя США. Човен помітили тільки тоді, коли він відпливав. Про це 15 серпня писало американське видання „Вашінґтон фрі бікон". Автора матеріялу Била Ґерца знають в журналістських колах через близькість до Пентаґону і спецслужб. Мова йде про АПЧ кляси „Акула", який вважається „одним з найбільш тихих" російських підводних човнів. „Той факт, що його не помітили в Мексиканській затоці, викликає стурбованість", – зізналися американські офіційні особи. За останні три роки це був перший випадок, коли російська „Акула" підійшла до берегів США. Вона знаходилася там протягом декількох тижнів у червні-липні. Востаннє два такі човни бачили в 2009 році біля східнього узбережжя країни. „Вашінґтон фрі бікон" також нагадує, що в цьому році стратегічні бомбардувальники Росії здійснювали лети в безпосередній близькості від американського повітряного простору. Однак, тоді Пентаґон заявив, що розглядає це як звичайні навчання далекої авіяції і не відчуває з цього приводу ніякої стурбованости. *(УНІАН)*

Польща звільнила консульство в Луцьку

ВАРШАВА, Польща. — Міністерство закордонних справ (МЗС) Польщі 13 серпня звільнило увесь персонал польського консульства у Луцьку, а Генерального консула відсторонено від посади. Так польське МЗС відреаґувало на візовий скандал, що розгорівся на початку серпня. „Це має зв'язок з порушеннями в процесі видавання віз, які виявлено у консульстві", – заявив генеральний директор консульського відділу польського МЗС Мірослав Ґаєвський. „З посади відкликано як Генерального консула, так і п'ять інших консулів, які мали зв'язок із видаванням віз", – додав він. За його словами, консули „на свій розсуд" видавали візи „певним групам" клієнтів. Проведена на місці контроля показала, що зовнішня фірма, яка приймала візові анкети, створювала „штучну чергу". Справою займається прокуратура у Катовицях. Як додав речник МЗС Польщі Марцін Босацький, події у Луцьку не вплинуть на темп видавання віз громадянам України. М. Босацький теж попросив вибачення за негідну поведінку кількох консулів. Раніше повідомлялося, що працівники консульства Польщі у Луцьку спільно з місцевим підприємцем організували злочинну групу, котра вже другий рік займається „практично монопольним" продажем польських віз, котрі обходяться їхнім клієнтам від близько 300 до навіть 900 евро. *(„Українська правда)*

Напад на шведського принца

СТОКГОЛЬМ, Швеція. — Невідомий напав на шведського принца Карла Філіпа біля нічного клюбу, повідомили 12 серпня у королівському палаці. Принц у випадку не постраждав. 33-річний принц, який є третім у черзі на спадкоємство королівського престолу, 11 серпня разом з друзями вийшов з клюбу в Канах й тоді на нього напав невідомий, при цьому провокації з боку королівської особи не було, йдеться в повідомленні. За повідомленням шведського таблоїду „Aftonbladet", випадок стався під клюбом „Baoli" близько 3-ої год. ночі. Натовп оточив принца і невідомий вдарив його ззаду по голові. Принц відпочиває на Рів'єрі разом зі своєю дівчиною Софією Гелквіст. *(Бі-Бі-Сі)*

Вбили сімох підозрюваних бойовиків

КАЇР, Єгипет. — Сім підозрюваних бойовиків були вбиті під час рейдів, проведених єгипетськими військовими на Синайському півострові, повідомили 12 серпня офіційні особи. За повідомленням, єгипетські сили провели рейди в селі, розташованому неподалік від міста Аль-Ариш в північній частині півострова. Єгипетська армія розпочала акцію проти бойовиків-ісламістів на Синаї минулого тижня, після вбивства екстремістами 16 прикордонників. Це був найзухваліший напад на єгипетських військових у цьому районі за багато років. *(Бі-Бі-Сі)*

На вибори надіються всі

Від 30 липня почавшись, передвиборна парляментська кампанія в Україні вже встигла виявити головні ознаки й тенденції, котрі дозволяють певною мірою передбачити висліди виборів – цього чергового шансу демократичним способом оздоровити українське суспільство, відвернути від нього загрози авторитарного режиму, подолати кричуще соціяльне розшарування і вберегти країну від розколу, до якого веде, на догоду Москві, Партія Реґіонів.

Але все не так просто. Кандидатський список цієї партії свідчить, що вона не має наміру рискувати узурпованою владою і не орієнтована на будь-які зміни. У цьому списку – майже всі міністри, починаючи від прем’єра Миколи Азарова, а проте нема загонистих борців за російську мову – Вадима Колесніченка і Сергія Ківалова, і також нема інших „реґіоналів“, які деколи не погоджувалися з партійною лінією, – Раїси Богатирьової, Василя Грицака, Василя Хари, Ігоря Шкірі. Зате, як плату за зраду, бачимо тут понад 10 перебіжчиків з Бльоку Юлії Тимошенко і Бльоку Володимира Литвина. Словом, про Партію Реґіонів експерти є такої думки, що вона ще глибше окопалася і зайняла ще сильнішу кругову оборону. Тобто нічого нового.

Список опозиції характерний тим, що на цей раз вона йде на вибори об’єднаною: партії „Батьківщина“, „Фронт змін“ і „Громадянська позиція“, „За Україну!“, „Реформи і порядок“, „Народна самооборона“, Народний Рух України. Можливо, до них приєднається Всеукраїнське об’єднання „Свобода“, відоме своєю безкомпромісністю. Усе це добре. Гірше те, що в опозиційному списку – відомі усій Україні обличчя, як от Олександер Турчинов, Борис Тарасюк, Микола Томенко, Генадій Москаль. На думку аналітиків, вони б мусіли мати відвагу кандидувати в округах, список же – це нагода привести до Верховної Ради наразі невідомих, але талановитих, перспективних молодих діячів. Тим часом дивує, чому такі молоді депутати, котрі вже заслужили повагу в суспільстві, як, наприклад, Олесь Доній, Тарас Стецьків чи Володимир Лановий, до опозиційного списку не потрапили. У прохідну частину списку не потрапив і Андрій Шкіль, кому українофоби вже давно погрожують тюрмою.

Декларацію про об’єднаний похід на вибори підписали партії „Наша Україна“ Віктора Ющенка, Українська народна партія Юрія Костенка і Конґрес українських націоналістів. В разі успіху ці три сили плянують заснувати єдину політичну партію. Проте успіху, тобто подолання 5-відс. порогу, їм жоден з експертів не прогнозує, особливо після виходу з „Нашої України“ голови її політичної ради Валентина Наливайченка. Він тепер, разом з популярною письменницею Марією Матіос, – у списку партії УДАР Віталія Кличка, котра має значно вищий шанс, ніж „Наша Україна“ увійти до майбутнього парляменту.

З свіжою ідеєю іде до виборів Українська політична плятформа „Собор“, список якої зовсім вільний від політиків і називається – „Громадські авторитети проти „авторитетів“. Крім голови плятформу Павла Жебрівського, бачимо в ньому дипломатів Володимира Огризка та Рауля Чілачаву, кобзаря Тараса Компаніченка, історика Олександра Палія, письменників братів Віталія та Дмитра Капранових. І це вже не жарт: обидва брати, гарячі українські патріоти, свої підписи під кандидатською присягою поставили власною кров’ю.

ІСТОРІЯ

Спільний предок француза і українця

У дружньому гурті (зліва) Катерина Годун, Дмитро Годун, Богданна Гайдук, Борис Гайдук (меценат, завдяки котрому вийшла повість „Незаконнонароджений“), Лідія Рибенко (редактор повісті), Фаб’єн Джуез та Євген Цимбалюк.

КОСТОПІЛЬ, Рівненська область. – 28-річний Фаб’єн Джуез з Франції та 64-річний Дмитро Годун з села Новомиколаївки на Херсонщині донедавна нічого не знали один про одного, як і не відали того, що Роман Кернтопф, сотенний Української Повстанської Армії „Вихор“, який загинув у 1947 році (у селі Головині на Рівненщині йому споруджено пам’ятник) – їхній спільний предок. У роки Другої світової війни німецький вояк свідомо зробив відчайдушний крок – перейшов до УПА.

Знайти родовідну спільність французам та українцям допоміг інтернет. Ф. Джуез, лісівник за професією та історик за покликанням, несподівано натрапив в інтернеті на публікацію газети „Свобода“ про Д. Годуна, якому мама, колишня партизанська зв’язкова, перед смертю відкрила таємницю, що його батьком є сотенний „Вихор“ з німецьким прізвищем Кернтопф.

Для Ф. Джуеза прізвище Кернтопф було добре знайоме, адже його бабуся Лідія теж була з Кернтопфів і у неї був брат Роман, 1913 року народження, який під час Другої світової війни пішов на фронт і пропав безвісти.

Приїзд в Україну Ф. Джуеза остаточно підтвердив, що сотенний „Вихор“ – його дідусь і батько українця. Між собою Ф. Джуез і Д. Годун – племінник та дядько.

„Моя бабця Лідія, яка виїхала з України разом з усім сімейством Кернтопфів за кордон у 1939 році, навчила мене української мови“, – розповідає француз. – Вона досі жива, часто згадує Україну, село Берестовець на Рівненщині, де мешкала, а ось відвідати рідний край уже, на жаль, не може – здоров’я не дозволяє“.

Д. Годун на основі пережитого написав історичну повість „Незаконнонароджений“. Він закінчив восьмирічну школу у селі Губків Березнівського району, куди мама переїхала, вийшовши заміж. Після військової служби доля закинула його на Херсонщину, де він вивчився на аґронома, мешкає у селі Миколаївці. Мама щовечора, майже тиждень, розповідала йому, як була зв’язковою УПА під псевдом „Ніна“, як неодноразово рятувалася від смерти. Спогади „вилилися“ у мемуарну повість.

Довідавшись від матері про батька, Д. Годун вдався до активних пошуків. Отримав фотографії кількох „Вихорів“, але кожного разу мама говорила: „Ні, не він“. Рівненський дослідник історії Ростислав Ягнич надіслав фотокартку, на якій мама з першого погляду впізнала свого „Вихора“. У встановленні його особи допоміг Михайло Колодій з Костопільського району, котрий, до того ж, став ініціятором спорудження пам’ятника на могилі сотенного „Вихора“. Ось так Д. Годун довідався про рідного батька.

Загинув „Вихор“ у бою. Енкаведисти його тіло завезли у Головин, щоб там закопати, але повстанцям вдалося викрасти тіло і поховати його з християнською пошаною.

Євген Цимбалюк

СВОБОДА

Пам’ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“		
Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Читачі занепокоєні долею мови

У редакційній пошті останніх днів переважають листи читачів, занепокоєних подіями в Україні. Два листи написав Юрій Кравчук з Вільмінґтону, Делавер. Уже їх назви „Українська мова – навіки!“ та „Українці, до бою проти руської мови!“ свідчать про незгоду автора з депутатами Верховної Ради, котрі намагаються знову повернути українську мову до стану вторинної після російської мови. „Настав час українцям стати до бою проти російських колоністів з Донбасу, які виконують замовлення Москви“, – пише Ю. Кравчук.

Д-р Василь Рождественський з Вудгевену, Мінесота, в дописі „Військова доктрина“ звертається до ідеологічного, історичного та виховного значення Збройних Сил України, які режим Віктора Януковича намагається перетворити на додаток до війська Російської імперії. Цій меті служать спільні навчання, командна російська мова, російські та радянські прапори, оренда українських теренів під військові бази Росії. В. Рождественський пригадує своє відвідання Києва у 2003 році, коли він був здивований надміром пропам'ятних дощок на честь „героїв Великої вітчизняної війни“, тоді як українські герої були забуті. Він пише, що „бльокування в цілому є доброю справою, коли є з чим до бльоку вступати, а коли немає свого війська з тривалою ідеологією та державницьким переконанням, то бльокування стає небезпечним“.

Цікавого листа надіслав Роман Мац з Бетлегему, Пенсильванія, після того, як 6 липня прочитав у „Свободі“ про Теодора Колосівського („Коваленка“). Р. Мац пише: „Мені щастило часто з ним стрічатись в час переходу Залізняка через ліси Ручкальки і Молодича на південь Ярославського повіту. „Коваленко“, як один з охоронців командира куреня „Месників“, обов'язково знаходив мене в терені, щоб я включився до почту курінного і допоміг перейти через терени, на яких були війська комуністичної Польщі. Я ж у цих теренах знав усі долинки і пагорбки. Мені було тоді 15 літ, і для мене нічого в житті не було кращого від потиску моєї руки на подяку за успішне переведення вояків на призначене місце“.

Також „Свобода“ отримала копію грамоти, якою Луганське обласне об'єднання Товариства „Просвіта“ (голова Володимир Семистяга) нагородило у квітні почесного члена об'єднання Євгена Стахова за особистий внесок у справу духовного відродження України. Поздоровляємо Є. Стахова з відзнакою!

Виставка з далекого минулого

Колишні мешканці і студенти таборів і українських гімназій американської зони окупації Німеччини утворили у Філядельфії Комітет архівів таборового життя. У цьому комітеті також беруть участь колишні мешканці і студенти гімназій англійської зони. До цієї події долучились поважні українські інституції – Український Національний Музей в Чикаґо своєю виставкою та Український освітньо-культурний центр (УОКЦ) в Дженкінтавні.

Історична виставка триватиме сім днів. Почнеться вона 5 жовтня, о 7-ій год. вечора, доповіддю, яку виголосить редактор Осип Рожка. Потім відбудеться мистецька програма.

6 жовтня можна буде оглядати виставку від 9-ої год. ранку до 6-ої год. вечора.

7 жовтня, о 2-ій год. по полудні, театральна студія „Язиката Джезва“ покаже виставу „На плянеті Ді-Пі“, а також виставу відомого гумориста Івана Керницького „На Вавилонських ріках“.

В інші дні виставка буде відкрита 7-11 жовтня від 12-ої год. дня до 6-ої год. вечора.

На виставку прислали свої матеріяли, світлини і фільми колишні мешканці таборів Ашафенбурґ, Авґсбурґ, Байройт, Берхтесґаден, Бравнштайн, Віртенбурґ, Гамбурґ, Гановер, Гайденау, Гайдельберґ, Ґетінґен, Ділінґен, Ельванґен, Інсбрук, Ляндсгут, Ляндек, Любек, Інсбрук, Юденбурґ, Карлсфельд, Корнберґ, Мангайм, Мітенвальд, Ной-Ульм, Реґенсбурґ, Травстайн, Цуфенгаузен, і Швайнфурт.

Комітет архівів таборового життя очолює Богдан Ґоль. До цієї виставки приєднується виставка Українського Національного Музею в Чикаґо, який очолює Ярослав Ганкевич. З виставкою співпрацює голова УОКЦ Борис Павлюк.

Богдан Тодорів,
Філядельфія

До книги потрібні світлини

Я працюю над книгою, присвяченою землям над Сяном, Бугом і Попрадом, які зараз у межах Польщі. Це перша публікація, поєднуючи елементи історичного довідника та путівника по місцях та пам'ятках культури, яка повністю охоплює всі реґіони, в тому числі й Північне Підляшшя, з якого українських мешканців, визнаних владою білорусами, не виселено у 1944-1947 роках.

На осінь цього року запляновано презентація першої частини книги – історичного нарису „Від лінії Володимира до лінії Керзона". Саме тому звертаюся з проханням допомогти доповнити частину, присвячену подіям кінця XIX–першої половини XX ст. оригінальними фотографіями з національно-культурного життя українських громад Надсяння, Лемківщини, Холмщини та Підляшшя.

Книжка має бути надрукована на доброму папері, великою частиною у кольорі, отже, потрібний якісний матеріял, а світлини, які можна знайти у книжках, рідко відповідають таким вимогам. Прошу відгукнутися всіх, хто має цікаві фотографії у своєму альбомі, або має відомості про осіб та інституції, котрі зможуть допомогти. Всі особи та інституції й організації, фотографії від яких з'являться в книзі, будуть названі на її сторінках та отримають подарунковий примірник.

Про себе: історик та публіцист, письменник і фотограф, головний редактор українського часопису Підляшшя „Над Бугом і Нарвою" (http://nadbuhom.pl).

Відскановані фотографії та будь-які запитання й пропозиції прошу надсилати електронною поштою: nbin@op.pl, або на адресу: Jerzy Gawryluk, skrytka pocztowa 55, 17-100 Bielsk Podlaski, Poland.

Юрій Гаврилюк,
Бельськ Підляський, Польща

У нашій книгозбірні – 110 закордонних видань

У каталозі періодичних видань миргородської діяспорної бібліотеки ім. Галини Король є 120 періодичних видань. З них лише 10 – з України, всі інші видаються закордонним українством практично в усіх країнах світу протягом минулого і нинішнього століть. Такого багатого зібрання немає, мабуть, ніде.

Надходження періодичних і неперіодичних видань триває. Лише протягом липня ми отримали частину творчого доробку Ігоря Качуровського з Німеччини, вибрані твори письменниці і науковця Асі Гумецької з США, збірки поезій Віри Вовк (Селянської) з Арґентини, пакунок з книгами від Омеляна Бревка з Польщі, комплекти часопису „Прозріння“ від головного редактора Федора Габелка з Австралії, два числа часопису „Свобода“ за липень. Передплату цієї цінної газети на друге півріччя нам подарувало Сестрицтво св. Ольги з Вашінґтону.

Ми чекаємо нових надходжень за адресою: Анатолій Сазанський, вул. Ведмедівка, 55, Миргород, Полтавська область 37600 Ukraine. Електронна пошта: sag52@ukr.net.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

Я не знаю, як жити далі

Я так втомилася розчаровуватися. Довіру до влади, до так званої „дрімаючої опозиції“, підрублена під самий корінь. І для влади, і для „народних“ депутатів ми – тупа безправна отара, яка, мовляв, все стерпить.

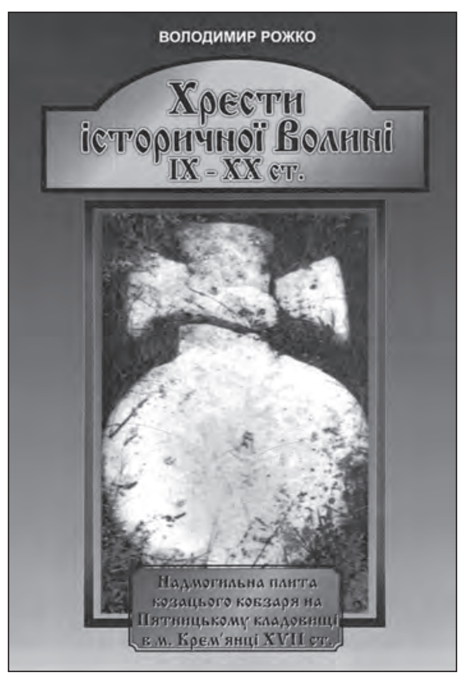
Але те, що сталося в українському парляменті 3 липня, можна хібащо порівняти з вибухом атомної бомби. Від того шокуючого потрясіння я не відійшла й досі, і думаю, що не відійду. Як мені жаль, що я зараз така недужа і не можу поїхати до Києва, щоб бути поруч з голодуючими людьми біля Українського дому! Хотілося б побачитися, поспілкуватися з такими, як сама, не з псевдоопозицією, а з тими, хто справді голодує за нашу рідну, найкращу українську мову.

У Верховній Раді-зраді багато псевдопатріотів, які на словах готові дбати про реальні інтереси і захист української мови, а насправді не хочуть і не вміють цього робити. Не можна боротися за щось українське, якщо воно не цікаве тобі. А нашим українським українофобам ніщо українське не цікаве.

Я не знаю, як жити далі, коли знищується усе, що було в мене найдорожче від народження.

Віра Оберемок,
Русалівка, Черкаська область

Книга про давні хрести готова

Хочу висловити подяку газеті „Свобода“ за друкування моїх статтей в часописі і пересилання чисел на мою адресу. Всі числа газети „Свобода“, які мені надсилали впродовж років, я передав до Державного архіву Волинської области на зберігання та використання в науковій праці викладачів, науковців, студентів.

Також хочу подякувати через „Свободу“ всім жертводавцям в США, Канаді, Австралії, які спонзорували видання моєї книги „Дзвони Божих храмів“ історичної Волині X-XX ст.“. Це єдине в Україні наукове дослідження з цієї теми, яке збагатило всеукраїнську духовну скарбницю.

Щойно я здав до друку нове своє дослідження „Хрести історичної Волині IX-XX ст.“. Закликаю всіх небайдужих українців в діяспорі допомогти у виданні цього наукового доробку. Я – пенсіонер, і видання такого дослідження (до 200 стор.) мені фінансово непосильне. Імена всіх жертводавців будуть надруковані в книзі.

Моя адреса: Володимир Рожко, вул. Липинського 1, кв. 19, Луцьк, 43024 Ukraine. Тел.: (380-332) 789-090.

Володимир Рожко,
Луцьк

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Шануй минуле – сприймай майбутнє

Наталка Фірко

ІСТ-ЧЕТГЕМ, Ню-Йорк. – „Шануй минуле – сприймай майбутнє" цим привітом пластова оселя „Вовча Тропа" зустрічала усіх учасників і гостей" під час відкриття таборів. На це літо припадає 100-річчя Пласту. Пластові станиці й оселі по цілому світі святкують цей знаменитий ювілей.

В серпні світове пластунство збереться у Львові на Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч (ЮМПЗ), щоб офіційно відзначити славне 100-річчя організації, яка пережила дві світові війни, польську, советську, нацистську окупації, численні політичні бурі, все перетривала, все витримала і ще сильнішою, впевненою ввійшла в XXI ст.

На пластовій оселі „Вовча Тропа" в Іст-Четгемі, штат Ню-Йорк, серед мальовничої природи 59-ий з черги таборовий сезон почався 7 липня. Новацтво і юнацтво разом з виховниками та гостями зібрались під павільйоном, щоб спільно помолитись, піднести прапори та послухати наказ. Бунчужний Павло Мулик вміло перевів відкриття. Писар Наталка Сейлик прочитала наказ, в якім були подані потрібні для батьків інформації та подяки.

Всіх таборовиків було 343. Вони зібралися з різних штатів Америки – від Ню-Йорку до Сієтлу, штат Вашинґтон. Їх обличчя свідчили про готовість братися до діла та розпочати таборове життя. Коменданти таборів жертвенно віддали свій час та зусилля, щоб наступне покоління мало нагоду зазнати чару пластування на „Вовчій Тропі". Мелася Лесюк і Матей Літепло провадили таборами новацтва, Наталка Тарасюк і Стефко Ставничий очолювали юнацькі табори. Табором старшого юнацтва провадили Лариса Волощук і Данило Чайківський. Духовна опіка оселі – о. Степан Попко, о. Михайло Міщук та о. Іван Кащак, капелян Пласту.

Новацтво на збірці на пластовій оселі „Вовча Тропа".

На жаль, одна членка пластової родини з „Вовчої Тропи" не була присутня на цьогорічному відкритті таборів. Це була всім знана пластунка, яка доглядала таборовиків у шпиталику впродовж 10 років, Реґіна Дяченко-Микел, довголітня медсестра на „Вовчій Тропі", що відійшла на Вічну Ватру в березні цього року, після довгої недуги. Р. Дяченко-Микел дуже любила „Вовчу Тропу". Тому й діти її дуже поважали й любили. Для пластової родини це велика втрата. Присутні вшанували її пам'ять хвилиною мовчанки.

Підготування до таборового сезону на „Вовчій Тропі" та втримання оселі вимагає багато праці та організаційних зусиль. Від імені Окружної Таборової Комісії (ОТК) „Вовчої Тропи" Дарка Темницька склала щирі подяки Чарлі Подпірці за три ґольфові візки, Петрові Ставничому – за подаровану копірку, Ірені Яблонській та Роксоляні Кизик – за приготування шпиталика для таборовиків, старшопластунському куреневі „Чорноморці" – за ставлення шатер на теренах таборів, Вірі Попель та Михайлові Муликові – за вироби медичного призначення шпиталикові, Богданові Крамарчукові та членам гуртка „Соколи" станиці Пасейку, членам станиці Гартфорду, старшим пластунам під проводом Павла Мулика, всім добровольцям – за приготування оселі до таборового сезону.

„Вовча Тропа" є однією з кількох пластових осель в США. Докладнішу інформацію про цю оселю можна знайти на веб-сайті www.vovchatropa.org.

УПЦ в США допомогла районній лікарні

Іподиякон Василь Пасакас

БУЧАЧ, Тернопільська область. – Півроку тому Українська Православна Церква в США надіслала контейнер з ліжками та меблями, а також комп'ютеризовані медичні прилади, лише пересилання яких коштувало 10 тис. дол., для 10 палат Бучацької районної лікарні.

Під час нещодавньої візити в Україну Єпископ Західної єпархії УПЦ в США Даниїл разом з протоієреєм Юрієм Сівком та Лесею Сівко 14 липня відвідали лікарню, щоб офіційно представити пожертвувані речі адміністрації лікарні на чолі з головним лікарем Ярославом Андрусенком.

Єпископ Даниїл зустрівся з адміністрацією медичної установи, щоб обговорити майбутню співпрацю. Під час зустрічі Владика пригадав свої дитячі роки, які пройшли у Бучачі, зокрема згадував, як відвідував своїх родичів та друзів, що хворіли та перебували на лікуванні у тому ж самому будинку.

Єпископ Даниїл відвідав хворих в лікарні, благословив кожного з них та помолився за їхнє одужання.

Під час відвідання Бучацької лікарні (зліва): головний лікар Бучацького району Ярослав Андрусенко, Владика Даниїл, протоєрей о. Юрій Сівко, (Фото: Василь Пасакас).

Кредитівка призначила 16 тис. дол. на стипендії

РОЧЕСТЕР, Ню-Йорк. –Українська Федеральна Кредитна Спілка призначила 16 стипендій на загальну суму 16 тис. дол. для своїх членів-студентів. Починаючи з 1999 року, кредитівка надала стипендій на 170 тис. дол. На фото: члени Ради директорів, Стипендійної комісії і стипендіяти. (Фото: УФКС)

США можуть...

(Закінчення зі стор. 1)

рамках членства в Організації безпеки і співробітництва в Європі. Оскільки Україна буде головувати в ОБСЕ в 2013 році, вона повинна бути добрим прикладом і діяти відповідно до положень ОБСЕ, викладених у Гельсінських угодах, де йдеться про дотримання прав людини, демократію та верховенство права".

Також Гельсінська комісія США буде дуже уважною до того, в якій мірі осінні парляментські вибори в Україні відповідатимуть міжнародним стандартам.

„Ми будемо аналізувати доступ до засобів масової інформації всіх кандидатів і політичних партій, використання адміністративного ресурсу, склад виборчих комісій. Ми повинні переконатися, що в комісіях збалансовано представлені всі політичні сили. Ми також будемо враховувати рівень доступу спостерігачів до виборчого процесу – спостерігачів від політичних партій, незалежних місцевих та міжнародних спостерігачів", – сказав О. Дейчаківський.

(„Голос Америки", „Газета по-українськи")

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Голяндський хор ім. Миколи Лисенка вперше вирушить на схід України

Володимир Луців

Хор ім. Миколи Лисенка з міста Ню-Вейґен, учасниками якого є 40 голяндців, відзначає цього року 15-ліття своєї міжнародної діяльности. Хор виступав з концертами у Голяндії, Франції, Бельгії, Україні, Канаді, співпрацював з українськими хорами „Мрія" Львівської комерційної академії, „Веснівка" з Торонто та іншими, записав три компакт-диски духовних, клясичних та народних пісень України. За цей час хор побував п'ять разів в Україні – у Києві, Львові, Івано-Франківську, Долині, Дрогобичі, Коломиї, Яремчі, Надвірній, Чорткові, а тепер у вересні вперше відвідає схід України.

У XVIII-XIX ст. усі заходи царської Росії були спрямовані на те, щоб принизити Україну та її культуру до рівня звичайної провінції. Це був період повної і болючої для українців ізоляції від решти Европи та її культури і цивілізаційних досягнень. Змагання після упадку царської Росії створили нову ситуацію, і це дало можливість Україні відновити зв'язки з зовнішнім світом.

Під час існування Української Народної Республіки (УНР) у 1919-1923 роках в Голяндії з осідком у Гаазі діяла Українська дипломатична місія, головою якої був Андрій Яковлів, визначний юрист. Уряд УНР, розуміючи значення культури у міжнародних зв'язках, вислав на Захід хорову капелю під керівництвом Олександра Кошиця, яка виступала в Амстердамі та Гаазі.

Амстердамський часопис „Альґемайне Гандельсблят" 26 січня 1920 року писав: „Українська пісня зворушує всіх, тому що в ній понад усе звучить загальнолюдське, універсальне, а це є ознакою рівня мистецької творчости народу, його духовної культури, що переросла суто національні межі. А оскільки пісня є надбанням усього людства, до неї, як до джерела надхнення, можуть звертатися всі".

У 1921 році Митрополит Андрей Шептицький відвідав Голяндію та Бельгію. Згодом з його ініціятиви декілька десятків голяндців та фламандців прийняли греко-католицький обряд, вивчили українську мову та стали служителями Української Греко-Католицької Церкви. Генеральними вікаріями-митратами стали Мавриций ван де Малє, Яків Перідон та інші.

У Ротердамі є могила полковника Євгена Коновальця, який згинув від руки чекіста Павла Судоплатова 23 травня 1938 року. Щороку у день його смерти українці приїздять, віддати шану засновникові Організації Українських Націоналістів.

У Голяндії жив д-р Мирослав Антонович (1917-2006) – засновник „Візантійського хору", який керував ним 40 років, та хору ім. М. Лисенка, оперний співак, дириґент, доктор музикології, автор численних праць на музичні теми.

За 15 років хором керували чотири дириґенти – д-р М. Антонович разом з заступником, солістом та дириґентом Павлом Гакенесом, і Ірина Горванко, яка через виїзд до США залишила хор. Сучасним дириґентом є від 2011 року Анна Азернікова, яка в Голяндії живе від 1996 року.

Підготувати вересневу туру допомогли голови міст Долини – Володимир Гаразд, Вінниці – Володимир Ґройсман, Черкас – Сергій Одарич, Кривого Рогу – Юрій Вілкух. Виступи хору почнуться 8 вересня в Долині і закінчаться 15 вересня в Донецьку.

У програмі як гість-артист виступить з хором віртуоз-цимбаліст Михайло Захарія, уродженець Долини, який живе і працює у Словаччині. Хор виконає твори Михайла Вербицького, Кирила Стеценка, Дмитра Бортнянського, Артема Веделя, Андрія Гнатишина, Миколи Колесси, Миколи Лисенка, Остапа Нижанківського, Миколи Леонтовича та інших композиторів.

Хор не тільки подорожує за свої гроші, але у 2004 році купив і подарував мініавтобус для сиріт Львова, яким користується львівський „Харітас", допомагає у різний спосіб Музичній школі ім. М. Антоновича у Долині.

Володимир Луців – співак, бандурист, громадський діяч. Лондон, Великобританія

Хор ім. Миколи Лисенка з Голяндії (керівник Анна Азернікова).

Виставка „З музейної скрині" діє в Чикаґо

Марія Климчак

ЧИКАҐО. – В Українському Національному Музеї 8 червня відкрито виставку вишиваних сорочок „З музейної скрині", присвячену матерям, берегиням української культури, які зуміли зібрати і зберегти безцінну колекцію народного одягу.

Музей у своїй колекції має близько 150 зразків вишиваних жіночих сорочок та народного одягу XIX-XX ст. з різних районів України. Це унікальні рукотвори, які зачаровують красою композицій і мотивів орнаменту, а сама виставка запрошує розглянути українське вишиване мистецтво з історичного, культурного, художнього, побутового та обрядового аспектів.

Музейна скриня наповнена автентичними сорочками, які зберігають усталені традиції ткання і вишивання. А ще у скрині збережено „сорочки-еміґрантки", які наповнили американське довкілля дивовижною красою: наддністрянки, галичанки, подолянки, слобожанки, полтавчанки, бойківчанки, буковинки, гуцулки, покутянки, киянки, волинянки, наддніпрянки, полісянки, лемківчанки, закарпатки. Червона, чорна, синя барва, а ще сіра і білим по білому полотні.

Виставка переносить у 1952 рік, коли було засновано музей у Чикаґо. В українців є вислів: „Народитися у сорочці", що означає бути щасливим у житті. І українці щасливі, що мають у Чикаґо музей, до якого ніколи не заростає стежка. Відкриття виставки було також „вишиваним" – гості і господарі у цей вечір прийшли у вишиванках.

Організаційний комітет виставки (зліва): Оксана Федорук-Терлецька, Наталія Фіґель, Лідія Ткачук, Марія Климчак, Павло Бандрівський (президент банку), Софія Федащин, Вікторія Кульбанська, Анна Чичула. (Фото: Юрій Фіґель)

Відкрила виставку віце-президент музею Лідія Ткачук, презентацію англійською мовою здійснила екскурсовод Софія Федащин. Над проєктом і оформленням виставки працювала Марія Климчак. Разом з членом управи музею, журналісткою Наталією Фіґель та фотографом Оксаною Федорук-Терлецькою вони представили відеофільм про музейну колекцію вишиванок.

Для створення особливої атмосфери в залі розмістили старовинну скриню, з якої визирали вишиванки. Частинами декорації постали символічна українська брама та криниця. Відвідувачі мали нагоду ознайомитися з 13 етнографічними районами України, до кожного з яких виготовлено таблицю з поясненням, проілюстровану старими фотографіями.

Виставка тривала до кінця липня. Спонзорували виставку банк „MB Financial", газета „Час і події", радіо „Українська хвиля", „Вечірня трибуна", Громадське незалежне радіо, медіа-портал „Відіа", а готував організаційний комітет: Ірина Субота, Мотря Мельник, Л. Ткачук, Н. Фіґель, О. Федорук-Терлецька, Тетяна Морозенко, Надія Зенкова, Марія Федащин, Володимир Павлик, Мирослав Посацький, Анна Чичула, С. Федащин, Вікторія Кульбанська, Соломія Салдан, Олександер Храпливий, Олександра Данилишин.

НОВИНИ НАУКИ

Інститут української мови працює над словником Миколи Грицака

Олександер Гаврош

Діялектний словник Миколи Грицака давно вже став леґендарним, хоча так і не побачив світу. Відомий мовознавець, уродженець села Росішка на Рахівщині, трудився над ним усе своє життя, збираючи місцеві слова і вислови. Таким чином і через 30 років після смерти М. Грицака зібраний ним словниковий матеріял вважається найповнішим представленням закарпатських діялектів (близько 200 тис. слів).

Самому М. Грицакові судилася не вельми щаслива доля. Він прожив 71 рік (1908-1979), з яких тільки дев'ять років пропрацював в Ужгородському університеті (1963-1972). Але так і не захистив кандидатську дисертацію і, зрештою, змушений був повернутися на рідну Рахівщину, до кінця життя визбируючи закарпатську лексику. Ось так традиційно ми не цінуємо тих світлих постатей, які маємо. Можливо, зіграв свою сумну ролю і той факт, що рідний брат Миколи Грицака – Андрій був директором школи у Росішці, членом ОУН і був розстріляний біля Косівської Поляни у 1949 році.

Доля не дала вченому закінчити колосальну працю. Адже він хотів зафіксувати буквально всі слова, що вживають у мовленні закарпаці, а не тільки відмінні від літературної норми. Таке неймовірне завдання не під силу одній людині, що й підтвердила історія з затятим гуцулом. Він помер, не завершивши своєї праці. Залишилася впорядкованою лише частина його рукопису (літери А-К). Весь інший словниковий матеріял був зібраний у картотеці.

Яким же радісним було моє здивування, коли в Інституті української мови в Києві я побачив, що половина відділу діялектології працює… над словником М. Грицака! Молоді науковці вичитували карточки, написані рукою вченого, і переводили їх в електронний вигляд.

Павло Гриценко, нинішній директор інституту, підтвердив, що „Словник українських говорів Закарпатської области" (таку назву дав сам автор) стоїть у плянах цієї поважної наукової інституції. Ба більше: д-р П. Гриценко має особливі сентименти до закарпатського мовознавця. Саме він є автором статті про М. Грицака в енциклопедії „Українська мова".

П. Гриценко був і серед тих кількох науковців, які від імені інституту проводили перемовини про викуп спадщини М. Грицака у його родини. І заплативши спадкоємцям гідну на той час суму у 10 тис. карбованців, отримали право власности і перевезли картотеку у кільканадцяти великих скриньках з горища приватної хати, де вона зберігалася, до Києва.

Це було своєчасне рішення. Весь зібраний М. Грицаком матеріял зберігся в цілості. Робота над картотекою – титанічна: уже кілька років триває електронний набір, який здійснюють кілька працівників.

По завершенню процесу праця М. Грицака нарешті отримає узагальнений вигляд. Директор Інституту української мови каже, що обов'язково викладуть електронну версію словника в Інтернеті, а згодом видадуть і його паперовий варіянт. При умові, що знайдуться відповідні фонди.

А мені тим часом згадалися нещодавні баталії довкола реґіонального словника Юрія Чорі, який фахівці одностайно розкритикували. От би обласній владі й спрямувати гроші на видання цінного словника М. Грицака, а не витрачати їх на недолугі аматорські проби.

Київ-Ужгород

Шкідливий закон...

(Закінчення зі стор. 1)

того, що коли б ті відомі люди жили сьогодні, то також виступили б проти цього „мовного" закону.

Близько 500 осіб у центрі Львова вимагали негайної відставки Президента В. Януковича у зв'язку з підписанням шкідливого закону про мовну політику.

Влада Харкова заборонила проведення довготривалої акції противників „мовного" закону і організувала вуличні зборища на підтримку цього закону.

Правозахисник з Дніпродзержинська Віталій Купрій подав позов до Вищого адміністративного суду з вимогою визнати протиправними дії осіб, причетних до ухвалення „мовного" закону. Зокрема суд має визнати винними Президента В. Януковича та голову Верховної Ради Володимира Литвина. „Вони вчинили дії, які мають ознаки злочину, передбаченого статтею 364 Кримінального кодексу – зловживання владою, та статтею 366 – службове фальшування", – сказав В. Купрій. За його словами, за законопроект проголосували не 248 народних депутатів, як це зазначено в офіційних даних, а лише 141. 207 депутатів не голосували за цей закон особисто, тому його не можна вважати чинним.

Пітер Стано, прес-секретар європейського комісара з питань розширення та європейської політики суссідства Штефана Фюле, заявив для аґентства „Інтефакс-Україна" в Брюселі, що такі реформи, як закон про мову, повинні прийматися на основі належної та всеохопної внутрішньої дискусії і широким суспільним консенсусом.

„Ми сподіваємося, що нова робоча група, створена Президентом Віктором Януковичем, повною мірою врахує потреби українських громадян, включаючи національні меншини, для того, щоб ґарантувати, що всі зможуть скористатися максимальним доступом до громадського і політичного життя та соціяльних благ", – підкреслив П. Стано. Він також додав, що підписання „мовного" закону „не допомагає усунути занепокоєння Европейського союзу у взаєминах з Україною".

(„Українська правда", „Кореспондент", „Газета по-українськи", УНІАН)

Історія храму триває століття

Євген Цимбалюк

ПЛЯШЕВА, Рівненська область. – 100 років тому, у червні 1912 року, на „Козацьких могилах“ постав сучасний Михайлівський храм. Раніше тут була церква, у якій в червні 1651 року гетьман України Богдан Хмельницький прийняв від Митрополита коринфського Іоасафа меч, освячений на Гробі Господньому в Єрусалимі, як знак благословення на захист рідної землі та православ'я.

Свято-Михайлівська церква на „Козацьких могилах“.

Історія Свято-Михайлівської церкви загубилася у віках. І лише на початку XX ст. святиня знову привернула до себе увагу, коли було вирішено відновити пам'ять про козацьку добу та пошанувати героїв-предків. Усе це повинно було втілитися у духовному пантеоні „Козацькі могили“. Вирішили перенести туди церкву з Острова, зведену в 1650 році.

У 1912 році Михайлівську церкву розібрали, перенесли та відбудували у первісному вигляді на острові Журавлиха. Заодно з'єднали підземним переходом з гробницею новозведеного Свято-Георгіївського храму, де помістили знайдені останки загиблих героїв Берестецької битви.

Наразі у храмі збереглося чимало пам'яток минувшини. Зокрема різьблений дерев'яний іконостас XVII-XVIII ст., виконаний руками народних умільців.

Дзвін пам'яті лунав над козацьким редутом

Євген Цимбалюк

СЕМИДУБИ, Рівненська область. – Козацький редут між селами Плоска та Семидуби – місце вікопомної Берестецької битви 10 липня 1651 року, після якої на волинських теренах зарясніли насипи – братські усипальниці полеглих козаків. На знак пошани до відважних оборонців рідної землі на місці колишнього бою, де поховали загиблих вояків, споруджено меморіяльний редут.

1 липня в цьому місці після хресної ходи та Панахиди по загиблих козаках відбулася культурно-масова програма з українськими піснями, козацькими змаганнями на найкращий курінь і патріотичну пісню. Дзвін пам'яті лунав над козацьким редутом.

Вшанування пам'яті козаків на Дубенському козацькому редуті.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union
Самопоміч
Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка
Зі Святом,
Рідна Україно
Illinois / New Jersey
Selfreliance.Com

РАДА ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

вітає

Український народ на рідних землях
та усіх українців розкинутих
по різних країнах світу

з нагоди

21-ої Річниці

НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ!

Бажаємо

успіхів у всіх заходах для об’єднання
національно-державницьких сил, у справі
відбудови та закріплення соборної
самостійної України.

Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street (corner Fifth Avenue) New York City
212-288-8660 www.ukrainianinstitute.org

**Центральна Управа,
Відділи і все членство
Організації Державного
Відродження України
(ОДВУ)**

вітають

ЗІ СВЯТОМ НЕЗАЛЕЖНОСТИ!

український народ на рідних землях
і всіх наших земляків,
розкинутих по різних країнах світу

бажаємо

успіхів у всіх заходах для об’єднання
національно-державницьких сил,
у справі відбудови та закріплення
соборної самостійної України.

Олександер Процюк
голова

*З ДНЕМ
НЕЗАЛЕЖНОСТИ
РІДНА УКРАЇНО!*

Вітаємо

*український народ
на рідних землях і в діяспорі*

Zenia’s Travel Club LLC

ztc@earthlink.net

**Злучений Український Американський
Допомоговий Комітет - ЗУАДК**

щиро вітає українську громаду з нагоди

**21-ої Річниці
Незалежности України**

Слава Україні!

United Ukrainian American Relief Committee
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728-1630 * Fax.: (215) 728-1631
www.uuarc.org

Український Конгресовий Комітет Америки

щиро вітає українську громаду в США

з нагоди

XXI РІЧНИЦІ ВІДНОВЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ!

*Наші вітання шлемо українському народові та віримо,
що Боже Провидіння подасть йому силу та мудрість у цей складний час,
коли вирішується доля України.*

Ukrainian Congress Committee of America
203 Second Ave.
New York, N.Y. 10003
Phone: (212) 228-6840/6841
Fax: (212) 254-4721

Ukrainian National Information Service
311 Massachusetts Ave.,N.E
Washington, D.C.20002
Phone: (202) 547-0018
Fax: (202) 543-5502

www.ucca.org

Організація Оборони Чотирьох Свобід України

сердечно вітає з нагоди

21-ої Річниці
Незалежності України

Український Вільний Народ в Україні,
Ієрархів Українських Церков
на Батьківщині й на поселеннях,
Провід Організації Українських Націоналістів
і голову Стефана Романіва, та все членство ОУН,
всі громадські і політичні організації,
усі Кредитові Спілки,
усі братні організації Світової Конференції
Українських Державницьких Організацій,
Світовий Конґрес Українців,
Український Конгресовий Комітет Америки,
членів керівних органів ООЧСУ,
Управи Відділів, усе членство та їхні родини!

Слава Україні ! Героям Слава !

За управу,

Степан Качурак — Президент
Адріян Длябога — Секретар

„THE HOUSE OF UKRAINE, INC."
San Diego, CA

вітає
своїх членів та прихильників

з нагоди

ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

та запрошує на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ 2012 р.
у САН ДІЄҐО

від 31-го серпня до 2-го вересня 2012 р.

760-689-2852
houseofukraine@gmail.com
www.houseofukraine.com

З нагоди

21-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ В ЗСА

вітає

Уряд України
і його дальший шлях
до утвердження в европейськім і світовім колі вільних держав

Крайова Управа Братства
1 УД УНА в ЗСА

В Україні триває оновлення і будова храмів

До „Свободи" останнім часом надійшли вістки про відновлення і будівництво церков, які були знищені або занепали під час комуністичного правління. Нижче вміщено добірку таких повідомлень

Відновлено церкву, в якій молився Іван Франко

Євген Цимбалюк

МОРШИН, Львівська область. – Дерев'яну церквицю у місті, відомому своєю цілющою, у 1990-их роках планували зруйнувати. Але міська рада розпочала програму збереження культурної спадщини, за якою завдяки реставраційним роботам храм набирає свого первісного вигляду. Вдалося долучити до відновлення святині обласний бюджет, за рахунок якого управління „Львівреставрація" почало необхідні роботи. У храмі плянують створити народний музей ікони Пресвятої Богородиці.

З переказів та історичних документів відома дата народження моршинського храму – 1844 рік. У 1900 році сюди приходив на молитву Іван Франко, котрий перебував у Моршині на запрошення свого друга о. Богдара Кирчіва.

Моршинська святиня пов'язана також з іменем митрополита Андрея Шептицького. Про його перебування свідчить підпис на подарованому Євангелії.

Дерев'яна церква Покрови Пресвятої Богородиці (1825 рік), за нею – нова будівля храму.

Допомогли збудувати храм

Володимир Чос

ГОРОДИЩЕ, Черкаська область. – Давня дружба поєднує родину Горбачевських з Норт-Порту, Фльорида, з православною громадою храму Спаса-Преображення у Городищі. Родовід церкви ведеться з 1722 року, тобто їй виповнюється 290 років. Є свідчення, що 1920-их роках храм відвідав Митрополит Василь Липківський. Богослужіння проводилося українською мовою у 1926-1930 роках, коли священиком був о. Федір Шулежко. Церква проіснувала до 1937 року і була зруйнована безбожниками. Під час Другої світової війни люди відновили її у будинку репресованого священика. Після війни влада знову відібрала приміщення, тому у 1950 році люди придбали недобудований будиночок, в якому облаштували церкву. Від 1961 по 1989 рік це була єдина у місті діюча православна громада. А зараз ведеться будівництво нового, величного храму. Він стане окрасою міста. Допомагають будувати церкву небайдужі земляків з діяспори. Про історію церкви та про зусилля громади, силами якої будується храм, Ярослав Горбачевський свого часу почув від свого приятеля Валентина Кохна й відтоді допомагав будівництву. Коли Я. Горбачевського не стало, його родина і друзі створили фонд для продовження будівництва храму – в пам'ять про українця-доброчинця.

Гості з Америки і парафіяни біля нового храму в Городищі.

Нещодавно будову відвідала дружина добродія – Одарка Горбачевська з сином Андрієм. Настоятель о. Миколай Мохнацький і сам працює разом з будівничими. Він відслужив поминальну службу за Я. Горбачевським – справжнім патріотом України.

Церква у Холодному Яру

Олександер Костирко

БУДА, Черкаська область. – Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет, предстоятель Української православної церкви Київського Патріярхату, 23 червня освятив хрести для храму, побудованого на хуторі Буда на честь останнього кошового отамана Запорізької Січі Петра Багатостраждального (Калнишевського), якого заслали до Соловецького монастиря без права листування і спілкування з людьми. 25 років довелося пробути йому там. Після звільнення хворий і сліпий кошовий за власним бажанням залишився ченцем у монастирі.

Ініціювала побудову першої в Україні церкви Петра Калнишевського громадська організація „Вільне козацтво Холодного Яру". „Ця церква буде символом української православної віри, яка, маю надію, об'єднає всі конфесії в Україні", – заявив ініціятор зведення храму, головний отаман Холодного Яру Олег Островський.

Опісля з благословення Патріярху були нагороджені мистці, будівельники, підприємці та інші діячі, що долучилися до будівництва храму. Серед гостей на освячення приїхав поет Герой України Дмитро Павличко, порадувала своїм голосом Народна артистка України Ніна Матвієнко. Співав також смілянський козацький хор „Заграва".

Народна артистка України Ніна Матвієнко (в центрі) з учасницями свята.

Завершити будівництво й оздоблення храму плянують до 14 жовтня і на свято Покрови Пресвятої Богородиці церкву освятять. Хрести для храму виготовлені за кресленнями мистців Миколи Теліженка і Юрія Олійника.

Патріярх Філарет на освяченні хрестів для церкви на хуторі Буда.

Храм УАПЦ почався з каплички

Олександер Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – У парафії Різдва св. Івана Хрестителя Української Автокефальної Православної Церкви 30 березня освятили капличку на честь Віри, Надії, Любові та їхньої матері Софії. Досі парафіяни молилися в різних місцях, де вдавалося знайти приміщення. Капличку споруджено поруч з майбутнім храмом, який ще у риштованні. Молебень очолив Єпископ Черкаський і Кіровоградський Іларіон. Владика разом з настоятелем храму о. Михайлом вручив також архиєрейські грамоти тим, хто допомагав будувати капличку. Виголошено соборну молитву біля Хреста жертвам Голодомору, який встановлено неподалік храму.

Новий власник...

(Закінчення зі стор. 2)

Української Народної Республіки.

В ООН моя розмова з О. Костюком не сприяла з'ясуванню справи з „козацьким народом". У мене склалося враження, що О. Костюк уникає відповідей на конкретні запитання, чи українсько-російське козацьке об'єднання стане новою державою, де буде її столиця, якою буде державна мова, чи не буде в такому утворенні домінувати Росія, чому інші козацькі організації не схвалюють ідеї окремого козацького народу?

На мою заувагу, що козацтво завжди було військом на утриманні Польщі, царської Росії, а певний час – Української Народної Республіки, але не було народом, бо мало в своєму складі представників багатьох національностей, О. Костюк заявив, що військо – це ж люди, отже – народ.

Мене зацікавили особи обох генералів – М. Ямненка і О. Костюка. В інтернеті є відомості про них. М. Ямненко, директор Товариства з обмеженою відповідальністю „Акватех" в Бучі біля Києва (діяльність – будівництво), очолює Козацьку українську партію. На її інтернет-сторінці вказано: „Число членів – 2, мета ще не визначена".

13 вересня 2011 року М. Ямненко в числі представників 16 громадських організацій і політичних партій підписав заяву про створення Всеукраїнської громадської організації „Інтернаціональна Росія". Представники цих партій вважають, що „незалежна Україна може відбутися виключно на базі інтенсивних інтеґраційних процесів в рамках східнослов'янської цивілізації „Русского Міра", серцевиною якого, по суті, є Україна". Заяву підписали Проґресивна соціялістична партія України, партія „Київська Русь", Союз православних братств України, Центр структурного розвитку „Кремлівська стратегія", Всеукраїнське об'єднання російських співвітчизників та інші.

Метою „Інтернаціональної Росії" проголошене об'єднання „громадян України, які усвідомлюють згубний курс на евроатлантичну інтеґрацію, захищають історичну правду та справедливість, прагнуть найтіснішої інтеґрації пострадянського простору".

Ще раніше М. Ямненко кандидував на виборах від партії „Союз", яка заявляла: „Ми – активні прихильники якнайшвидшого вступу України у міждержавний союз Білорусі та Росії. Ми виступаємо на підтримку канонічної Православної Церкви – матері трьох слов'янських народів – українського, білоруського і російського. Ми – за державний статус російської мови, яка є рідною мовою для половини мешканців України. Ми проти вступу до НАТО".

До речі, кілька років тому М. Ямненко спробував зробити козацьким генералом київського журналіста-історика Віктора Тригуба, котрий відмовився від цього звання і пояснив, що козаки взагалі не мали генералів. Зате тепер українське козацтво має своїх генералів – М. Ямненка та О. Костюка.

М. Ямненко має свій блоґ, у яком пише, що більшовики розділили козацький народ України і Росії кордонами, а тепер настав час возз'єднання. З цією метою створено Центр „Кремлівська стратегія", який (запис від 26 травня) має допомагати „Президентові Росії, його адміністрації та урядові Російської Федерації у здійсненні їхніх національних проєктів".

М. Ямненко і О. Костюк розгортають діяльність. 28 квітня у Донецьку відбулося вже третє засідання Ради отаманів України у присутності представників обласної державної адміністрації. Також прибули козаки з Росії. В кінці червня в Одесі відбулося наступне засідання Ради отаманів під головуванням Верховного отамана Міжнародного комітету Всеукраїнського козацтва Андрія Соколова, де було затверджено порядок денний з'їзду козаків України і місце його проведення – в Чигирині або Батурині.

Національна рада козаків Росії готує також Всесвітній конґрес козачого народу, який має відновити національність „козак" і домагатися повернення козакам „втраченого територіяльного утворення". Про це заявлено 20 червня цього року. М. Ямненко і М. Болдирев заявили, що на територіях, де проживали козаки, тепер перебувають Україна, Кубань, Ростовська область Росії. Отже, є вже конкретні територіяльні претензії.

З цього приводу член правління Української народної партії Володимир Ступак 26 березня заявив: „Проголошення маловідомими російськими та українськими „козацькими" організаціями якогось „єдиного козацького народу" є черговим російським проєктом знищення українського козацтва, його української самобутности та історії, яке не має нічого спільного ні з історією, ні з традиціями, ні з сучасністю українського козацького руху. Національна рада козаків України не визнається більшістю справжніх українських козацьких організацій, зокрема авторитетною Радою старійшин організацій Українського козацтва. Тому ця організація не має нічого спільного з українським козацтвом, фактично є аналогом кримських і донецьких „козачих організацій", що фінансуються Російською Федерацією та використовують російську імперську символіку".

На думку В. Ступака, „ця ідеологічна диверсія є частиною концепції відновлення нової Російської імперії, що включає економічне об'єднання у рамках Єдиного економічного простору, духовне об'єднання в рамках Російської Православної Церкви та етнічну інтеґрацію в рамках „Русского мира". Це спроба заперечити наявність окремої української нації, оскільки українське козацтво стало одним з основних націєтворчих засад українського народу".

В. Ступак заявив, що в Україні діють сотні козацьких організацій, половина з яких контролюється російськими спецслужбами. Він закликав Верховну Раду якнайшвидше ухвалити законопроект „Про засади відновлення та розвитку Українського козацтва, козацькі організації та їх об'єднання", який має стати законною основою, фундаментом існування всіх козацьких організацій України та чітко визначити, що українськими козацькими організаціями можуть називатися лише ті, які декларують захист державности України, відродження української мови, культури.

ПРАЦЯ

Пошукуємо жінку по догляду за 3-річним хлопчиком у Bayside, NY. Українська мова обов'язкова. Власне авто бажане. Два дні на тиждень - у середу і четвер. дні праці збільшаться в грудні. Тел. 646-763-0045.

Пошукуємо жінку по догляду за старшим чоловіком і загальної домашньої праці в околиці Вашінґтону, Д.К. Праця 7 днів на тиждень з проживанням.
Тел. 703-239-0259

Пошукуємо Україно-мовну жінку для догляду двох хлопчиків (нижче двох років) в Род-Айленд, 3-5 днів на тиждень. Можливо проживати в нашому домі. Контактуватися: Христина, 401-626-1536 або baybrink@gmail.com.

ЗНАЙОМСТВО

Мені 65 років, добра серцем, приємною зовнішністю, люблю спілкуватися, вірую в Бога, говорю англійською, хочу зустріти чесного чоловіка , 80-85 років, який розділивби зі мною погляди і самотність. Тел:. 201-394-9807

Президія Середовища
Української Головної Визвольної Ради
і Політична Рада ОУНз
діляться сумною вісткою з Членами й Українською громадою, що 3 липня 2012 р., у Аванс- Бельгія переставився у Божу вічність на вісімдеят четвертому році багатотрудивого життя

св. п. мґр Йосиф Лесів

Покійний народився 16 січня 1929 р. в Угорниках, Івано-Франківської області. У роках 1947 – 1952 студіював суспільно-політичні і фінансові науки на Католицькому Університеті у Лювені, які зашершив дипльомом ліцензіята. Автор багатьох праць на українській і французькій мовах. Написав працю на тему: “Про світовий політичний порядок після совєтської імперії” (1993) французькою, а “Методи менаджменту в умовах ринкової економіки” (1998) українською мовами. Дописував до журнала “Бористен” у Дніпропетровську. Член НТШ в Европі.

Провідний член Середовища УГВР й ОУНз і активний громадсько-політичний діяч. Покійний допомагав підприємствам в Україні нав’язувати зв’яки із західно-европейськими партнерами.

Смерть Лесіва – велика втрата для української діяспори й України.

Дружині - Марії, дочкам: Марійці, Лідії й Ірині, санам: Александру і Степану, ближчій і дальшій родині складаємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ’ЯТЬ!

У 40-ий день смерти
нашої найдорожчої Дружини і Мами

св. п.

Лілі Галяревич

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в п’ятницю, 31 серпня 2012 року

о годині 9-ій ранку

в Катерді св. Йосафата в Пармі, Огайо.

Про молитви просять горем прибиті

Андрій, Стефан, Адріян і Ляля.

Вічна Їй пам’ять!

Ділимося сумною вісткою, що
4-го серпня 2012 року, після довгої і важкої недуги, відійшов у вічність

св. п.

Леонід Володимир Домбровський

нар. 2-го березня 1952 року в Ню-Йорку,
член 21 Пластового куреня.

Панахида відбулася в п’ятницю, 10-го серпня 2012 року
в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.
Похоронні відправи відбулися в суботу, 11-го серпня 2012 року
в Українскій католицькій церкві св. Андрія, в Campbell Hall, NY.
Похований на цвинтарі св. Духа в Campbell Hall, NY.

Замість квітів просимо складати пожертви
в пам’ять покійного на
St Joseph’s Hospital, Paterson, NJ, Cancer Care Unit.

Хай буде вічна Йому пам’ять!

Залишилися у глибокому смутку його друзі!

Ділимося сумною новиною, що
11 липня 2012 року,
після довгої недуги, відійшла у вічність

св. п.

Ольга Бреславець

з роду Гноєвих

народжена 23 липня 1925 року в селі Верещаках, біля Кіровограду.

Похорон відбувся в суботу, 14 липня 2012 року в Українській Православній Церкві Св. Михаїла і Юрія в Міннеаполісі, Міннесота.

Поминальні Панахиди відбудуться:
- 18 серпня в церкві Св. Михаїла і Юрія, Міннеаполіс, Міннесота
- 9 вересня в Катедрі Св. Андрія, Силвер Спринґ, Мериленд.

У глибокому смутку залишилися:
муж - Павло Бреславець
діти - Галина (Артур), Катя (Ґай), Олекса (Наталка), Марина (Ігор)
внучки - Лариса, Александра, Валентина, Кіра, Антонія, Соня
родина в Америці, Канаді, Україні.

Вічна Їй пам’ять!

З глибоким сумом повідомляємо, що
17 червня 2012 року на 86 році життя
відійшла у вічність

св. п.

Анна Бобер

з Толідо, Огайо.

Народилась Анна на Жовківщині (Львівська область). По війні в 1949 році вся сім’я іммігрувала до США, де скоро долучилася до життя української громади і стала членом УНС.

Анну любили і поважали всі. Любляча та турботлива мама і бабуся, вона була дуже доброю до людей. Теплом свого серці вона зігрівала і пригортала до себе усіх. Низько схиляємо голови.

Світла Їй пам’ять!

Похована Анна Бобер поряд з чоловіком у штаті Флорида.

У глибокому смутку:
Діти – Люба та Богдан,
Онуки, родичі, друзі та сусіди

Ділимося сумною вісткою що 2 серпня 2012 року
відійшла у вічність

св. п.

Ірена Колодій

з дому Шевчук

вдова св. п. Евгена ,
нар. 2 лютого 1921 року в Тернополі, Україна.

Похоронні відправи відбулися 7 серпня в Українскій католицькій церкві св. Андрія в Campbell Hall, NY, а відтак тіло спочило на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У смутку залишилися:
донька - Аркадія Котарська
син - Михайло Колодій з дружиною Frances
внук - Михайло Котарський з дружиною Kate
правнуки - Михайло, Христян, Blake

Вічна Їй пам’ять!